

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2008/8

zie ook WWW.RSJ.NL

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2008- 8

<p>Zaaknummer: 08/1643/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 november 2008</p>	<p>schade; tegemoetkoming financieel</p>	<p>Indien hoogte van schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden ligt het voor de hand om deze op verzoek van klager mee te wegen bij vaststelling van een tegemoetkoming. Indien verzoek om schadevergoeding wordt gehonoreerd kan geen verzoek om schadevergoeding meer worden gedaan aan de directeur. Hoewel hoogte van schade niet eenvoudig is vast te stellen en immateriële schade niet aannemelijk is gemaakt, wordt uitspraak van beklagcommissie, nu alleen klager beroep heeft ingesteld, in stand gelaten. Pbw kent geen kostenveroordeling.</p>	<p>blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 08/1507/GA</p> <p>Datum uitspraak: 14 november 2008</p>	<p>schade; disciplinaire straffen procedureel; tegemoetkoming anders dan financieel</p>	<p>Verbinden van een nadere eis aan verplichting tot betaling van schadevergoeding, in casu dat klager geen televisie mag huren zolang de schade niet is vergoed, vereist, nu die nadere eis het karakter heeft van een dwangmiddel, wettelijke grondslag. Nu deze ontbreekt is het beroep van de directeur ongegrond.</p>	<p>blz. 6</p>
<p>Zaaknummer: 08/1866/GA</p> <p>Datum uitspraak: 10 november 2008</p>	<p>bezoek; zorgplicht niet betrachten</p>	<p>Wens van klager om bij bezoek in gelegenheid te worden gesteld zich terug te trekken bekend. In dit geval ambtelijk bezoek in aanzienlijke omvang van meer dan 5 personen, waarvan wordt uitgegaan dat dit ruim van tevoren is aangemeld. Nalaten van een melding en nalaten klager zich terug te laten trekken op cel onredelijk en onbillijk. Beroep van directeur ongegrond.</p>	<p>blz. 6</p>
<p>Zaaknummer: 08/1143/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 oktober 2008</p>	<p>verblijfsplan; ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Voor klachten over voortgang van ISD-traject bestaat een afzonderlijke procedure gebaseerd op art. 38m e.v. WvSr. Rechter toetst noodzaak voortzetting ISD. Geen sprake van beklagwaardige beslissing directeur. Klacht over wijze waarop gesprekken met trajectbegeleider worden gevoerd betreft feitelijk handelen en derhalve geen beklagwaardige beslissing directeur. Klager alsnog niet-ontvankelijk in beklag.</p>	<p>blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 08/0928/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 oktober 2008</p>	<p>zorgplicht wijze van betrachten; tegemoetkoming financieel</p>	<p>Tegemoetkoming van 6150 euro voor overschrijding van maximale termijn van preklinische interventie te hoog. Directeur niet verantwoordelijk voor passantentermijn tot aan plaatsing van klager in tbs-inrichting. Beroep directeur gegrond, tegemoetkoming bepaald op 200 euro.</p>	<p>blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 08/2020/GA</p> <p>Datum uitspraak: 23 oktober 2008</p>	<p>verlof incidenteel</p>	<p>OM positief t.a.v. onbegeleid verlof naar begrafenis. Opmerking in advies dat klager gedurende het verlof geen auto zal besturen is gericht aan klager en impliceert niet dat inrichting d.m.v. (permanent) toezicht naleving van de voorwaarde moet afdwingen. Beslissing van directeur om in plaats van onbegeleid verlof begeleid verlof te verlenen is onredelijk. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 08/1134/GA einduitspraak</p> <p>Datum uitspraak: 21 oktober 2008</p>	<p>disciplinaire straffen aanleiding; urineonderzoek</p>	<p>Disciplinaire straf wegens te laag kreatininegehalte na urinecontrole. Uit nader onderzoek blijkt dat medicatie van klager geen invloed heeft op kreatininegehalte. Voorts is verhouding THC/kreatinine na een afname alleen maar toegenomen waarmee stijging van THC-inname is aangetoond. Beroep van klager ongegrond.</p>	<p>blz. 10</p>

Zaaknummer: 08/1931/GB Datum uitspraak: 28 oktober 2008	ontvankelijkheid formeel; plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet ebi of longstay	Klaagster niet-ontvankelijk verklaard in bezwaarschrift. Beroepscommissie van oordeel dat klaagster wel tijdig bezwaar heeft gemaakt. Beroep klaagster daarom gegrond en zaak terugverwezen naar selectiefunctionaris opdat deze (alsnog) op de inhoud van het bezwaar zal beslissen.	blz. 11
Zaaknummer: 08/2318/GV Datum uitspraak: 3 november 2008	verlof algemeen	Enkele weigering TR geen grond voor afwijzing algemeen verlof. Gelet op houding van klager ten opzichte van TR in combinatie met hoge kans op recidive, afwijzing niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.	blz. 12
Zaaknummer: 08/2380/GV Datum uitspraak: 31 oktober 2008	verlof strafonderbreking	Verzoek strafonderbreking i.v.m. psychische problemen van partner afgewezen. Feit dat tijdens strafonderbreking tenuitvoerlegging van straf wordt onderbroken en naderende einddatum verschuift lijkt niet in het belang van partner. Gelet hierop weigering niet onbegrijpelijk. Beroep ongegrond.	blz. 12
Zaaknummer: 08/1566/TA Datum uitspraak: 26 november 2008	vermissing; tegemoetkoming financieel	Gedetailleerd is aangegeven welke eigendommen klager miste na tijdelijke opslag in andere verblijfsruimte. Hoofd inrichting heeft niet expliciet ontkend dat klager deze voorwerpen in bezit had. Vermissing voor rekening en risico inrichting. Beroep gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 25,-.	blz. 13
Zaaknummer: 08/1748/TA Datum uitspraak: 13 november 2008	persoonlijke verzorging; ontvankelijkheid materieel; telefoon; tegemoetkoming financieel	Vermeende schending van European Prison Rules is beklagwaardig. Twee weken niet verstrekken van warme maaltijd omdat klager geen bijdrage leverde aan bereiding maaltijd niet redelijk of billijk. Niet mogen telefoneren wegens niet bijwonen dagopening/sluiting niet redelijk of billijk; regels onduidelijk en niet eenduidig toegepast. Beroep gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,-.	blz. 14
Zaaknummer: 08/0936/TB Datum uitspraak: 3 november 2008	plaatsing/overplaatsing longstay; plaatsing/overplaatsing fokkens; ontvankelijkheid materieel; mededelingsplicht; hoorplicht	Beslist is tot plaatsing in tbs-inrichting, maar feitelijk volgt longstayplaatsing zonder te voldoen aan de wettelijke hoor- en mededelingsplicht. Voor verpleegden die ogv van art. 13 Sr in longstay worden geplaatst, gelden in principe dezelfde maatstaven als voor tbs-gestelden, zij het dat terugkeer in de maatschappij voor levenslanggestraften niet aan de orde zal zijn. Toetsingskader van art. 11 Bvt van overeenkomstige toepassing. Beroep ontvankelijk, gegrond, opdracht nieuwe beslissing, geen tegemeetkoming.	blz. 15
Zaaknummer: 08/2816/STB Datum uitspraak: 6 november 2008	opname inrichting klinische observatie; ontvankelijkheid materieel; plaatsing/overplaatsing longstay	Overbrenging naar PBC ter observatie in kader van verlenging tbs niet vatbaar voor beroep ex Bvt. Verzoeker in zoverre niet-ontvankelijk. Op verzoek SvJ neemt PBC vragen i.k.v. longstayprocedure mee. SvJ tracht daarmee uitvoering te geven aan tussenbeslissing in die procedure; of dit voldoende is, staat ter beoordeling in bodemprocedure. Verzoek in zoverre afgewezen.	blz. 17
Zaaknummer: 08/2135/TP Datum uitspraak: 21 november 2008	Plaatsing/overplaatsing passantentermijn	Duur feitelijke passantentermijn t.g.v. capaciteitsgebrek vanaf vier maanden onrechtmatig, gezien uitspraken van Hof en Hoge Raad. Tegemoetkoming € 225,- p/m vanaf dag dat passantentermijn 4 maanden duurt en € 350,- p/m vanaf 7e maand van die termijn, telkens na verstrijken van periode van 3 maanden te verhogen met € 125,- p/m.	blz. 19

<p>Zaaknummer: 08/1585/JA</p> <p>Datum uitspraak: 21 oktober 2008</p>	<p>huisregels</p>	<p>Verbod op dragen hoofddoek in de huisregels opgenomen. Klaagster zou in eerdere inrichtingen wel zijn toegestaan een hoofddoek te dragen. Daarbij heeft zij deze dusdanig strak om het hoofd gebonden, dat het niet mogelijk is hier niet zichtbaar spullen onder te verbergen. Inmiddels beleidswijziging: jeugdigen is het toegestaan hoofddoeken te dragen in justitiële jeugdinrichting. Beklag gegrond, geen tegemoetkoming</p>	<p>blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 08/1486/JA</p> <p>Datum uitspraak: 1 oktober 2008</p>	<p>ontvankelijkheid formeel; tegemoetkoming financieel; verlof planmatig</p>	<p>Gezien feiten sprake van tijdig ingediende klacht. Directeur had zich meer actief moeten opstellen inzake klagers verzoek om een tegemoetkoming. Tegemoetkoming van € 75,- p/m van geen verlofverlening als gevolg van eerder door beroepscommissie onjuist bevonden verlofintrekking. Aannemelijk dat klager kansen is misgelopen. Beklag ontvankelijk en gegrond, tegemoetkoming € 450,-.</p>	<p>blz. 21</p>

Zaaknummer:

08/1643/GA

Datum uitspraak:

18 november 2008

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Balkema, mr. J.P.

Fiselier, dr. J.P.S.

Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij het

Detentiecentrum Alphen aan den Rijn

Trefwoorden:

Schade; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 68 en 71

Samenvatting:

Indien hoogte van schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden ligt het voor de hand om deze op verzoek van klager mee te wegen bij vaststelling van een tegemoetkoming. Indien verzoek om schadevergoeding wordt gehonoreerd kan geen verzoek om schadevergoeding meer worden gedaan aan de directeur. Hoewel hoogte van schade niet eenvoudig is vast te stellen en immateriële schade niet aannemelijk is gemaakt, wordt uitspraak van beklagcommissie, nu alleen klager beroep heeft ingesteld, in stand gelaten. Pbw kent geen kostenveroordeling.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht zich voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen en wijst het verzoek van klager om het beroep mondeling toe te lichten af.

De beklagcommissie heeft aan klager een tegemoetkoming toegekend ter zake van de vermissing van hem toebehorende kleding. Zij is kennelijk tot de hoogte van het toegekende bedrag gekomen door het door klager geclaimde schadebedrag te middelen

met de door de directeur aan klager aangeboden schadevergoeding.

Ter beoordeling staat allereerst de vraag of de in de Pbw voorziene tegemoetkoming mede bedoeld is als schadevergoeding. Uitgangspunt is voor de beroepscommissie steeds geweest dat de tegemoetkoming bedoeld is voor door een klager ondervonden ongemak en dat voor de vergoeding van de geleden schade andere wegen openstaan. Daarbij is gedacht aan een verzoek aan de directeur om de schade te vergoeden dan wel de gang naar de civiele rechter. Indien bij gegrond verklaarde klachten over vermissing en/of beschadiging van voorwerpen die aan een gedetineerde toebehoren de hoogte van de schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden, ligt het voor de hand om – op verzoek klager – tot een vergoeding van de schade te komen en deze dus mee te wegen bij de vaststelling van de hoogte van de tegemoetkoming. Daarbij dient wel te worden opgemerkt dat indien de beroepscommissie een verzoek om schadevergoeding in het kader van de tegemoetkoming geheel of gedeeltelijk honoreert bij de vaststelling van de tegemoetkoming, de klager het recht om een verzoek tot schadevergoeding aan de directeur te doen verspeelt.

Indien wordt verzocht schade te vergoeden, moet die schade op eenvoudige wijze kunnen worden vastgesteld.

In de onderhavige zaak is – door de uitspraak van de beklagcommissie, waartegen door de directeur geen beroep is ingesteld – vast komen te staan dat de directeur verantwoordelijk is voor de door klager ondervonden schade ten gevolge van de vermissing van zijn kleding. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen kunnen derhalve schadevergoedingsaspecten betrokken worden bij de tegemoetkomingsbeslissing. De hoogte van de door klager geleden schade kan evenwel niet op eenvoudige wijze worden vastgesteld. Klager heeft bij de beklagcommissie aangegeven dat die schade € 500,= zou bedragen terwijl in beroep wordt aangevoerd dat de schade € 600,= bedraagt, te vermeerderen met een bedrag van € 300,= voor door klager geleden immateriële schade. Voor het schadebedrag heeft klager geen enkele onderbouwing kunnen leveren.

Ten aanzien van de gestelde immateriële schade wordt het bestaan noch de hoogte ervan aannemelijk gemaakt. Voor zover met die schade bedoeld wordt het door klager ondervonden ongemak in verband met het moeten missen van zijn kleding, acht de beroepscommissie dit ongemak niet van dien

aard dat dit een bedrag als verzocht zou kunnen rechtvaardigen.

De beroepscommissie acht weliswaar onvoldoende aannemelijk dat klager schade heeft geleden tot het door hem gestelde bedrag, maar zal de beslissing van de beklagcommissie in stand laten nu alleen klager beroep heeft ingesteld. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Voor zover door klager om een kostenveroordeling is verzocht, geldt dat de Pbw een mogelijkheid daartoe niet kent.

Zaaknummer:

08/1507/GA

Datum uitspraak:

14 november 2008

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Lamens, mr. J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het huis van bewaring (h.v.b.) Lelystad

Trefwoorden:

Schade; Disciplinaire straffen procedureel; Tegemoetkoming anders dan financieel

Artikelen:

Pbw art. 51; Regeling modelhuisregels penitentiaire inrichtingen art. 9.1.1

Samenvatting:

Verbinden van een nadere eis aan verplichting tot betaling van schadevergoeding, in casu dat klager geen televisie mag huren zolang de schade niet is vergoed, vereist, nu die nadere eis het karakter heeft van een dwangmiddel, wettelijke grondslag. Nu deze ontbreekt is het beroep van de directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Aan klager is bij beslissing van 13 maart. 2008 een verplichting tot het betalen van schadevergoeding van € 200,= opgelegd. Daarbij is vermeld dat hij, zolang hij weigert de schade te betalen, geen mogelijkheid krijgt om via de inrichting een televisie te huren.

De mogelijkheid om met een gedetineerde omtrent de door hem toegebrachte schade een regeling te treffen, vindt haar grondslag in het vierde lid van artikel 51 van de Pbw. Een en ander is nader geregeld in onderdeel 9.1.1 van de Regeling model huisregels penitentiaire inrichtingen (hierna: de Regeling). De Regeling is voor het h.v.b. Lelystad uitgewerkt in de huisregels van het h.v.b. In de wet, de Regeling of de huisregels van het h.v.b. Lelystad staat geen mogelijkheid vermeld tot het verbinden van de onderhavige nadere eis aan de vergoeding van schade. Nu die nadere eis het karakter heeft van een dwangmiddel, is voor het stellen daarvan een wettelijke grondslag vereist. Dat maakt dat het beklag, zij het op andere gronden, gegrond is. Het beroep van de directeur is daarom ongegrond. De beroepscommissie zal de uitspraak van de beklagcommissie ten aanzien van het beklag bevestigen met wijziging van de gronden.

De beroepscommissie acht de beslissing om aan klager een tegemoetkoming toe te kennen in de vorm van verstrekking van een televisieaansluiting tegen betaling van de daarvoor verschuldigde huurpenningen, juist. Ook dit onderdeel van de uitspraak van de beklagcommissie komt daarom voor bevestiging in aanmerking.

Zaaknummer:

08/1866/GA

Datum uitspraak:

10 november 2008

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Lamens, mr. J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de locatie Ooyerhoek te Zutphen

Trefwoorden:

Bezoek; Zorgplicht niet betrachten

Artikelen:

Pbw art. 2

Samenvatting:

Wens van klager om bij bezoek in gelegenheid te worden gesteld zich terug te trekken bekend. In dit geval ambtelijk bezoek in aanzienlijke omvang van meer dan 5 personen, waarvan wordt uitgegaan dat dit ruim van tevoren is aangemeld. Nalaten van een melding en nalaten klager zich terug te laten trekken op cel onredelijk en onbillijk. Beroep van directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

In de beslissing van 25 juli 2008, nr. 08/1115/GA is het volgende overwogen: "Wanneer in de inrichting personen van buiten op ambtelijk bezoek komen en daarbij de ruimten waar gedetineerden verblijven betreden, kan dit worden aangemerkt als een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de gedetineerde. Dat geldt temeer als onder de bezoekers -zoals in dit geval vaststaat - particuliere ondernemers zijn die (in het verleden) in een functionele relatie hebben gestaan met gedetineerden. Dergelijke bezoeken in de inrichting zijn soms - en in het onderhavige geval is dat niet betwist - in het belang van de bedrijfsvoering noodzakelijk. De bezoeken vormen, overigens mede in aanmerking genomen dat de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer in een dergelijk geval als regel beperkt zal blijven tot de mogelijkheid dat een gedetineerde herkend wordt en in aanmerking genomen dat de inbreuk tot op zeker hoogte inherent is aan het ondergaan van detentie, niet zonder meer een ongeoorloofde inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Echter, op de directeur rust bij bezoeken als de onderhavige wel de verplichting om de inbreuk zoveel mogelijk te vermijden dan wel zo beperkt mogelijk te doen zijn. Met de directeur is de beroepscommissie dan ook van oordeel dat het wenselijk is het bezoek tevoren aan gedetineerden bekend te maken zodat ze in de gelegenheid zijn om zich terug te trekken op cel. In het onderhavige geval is niet aannemelijk geworden dat de gedetineerden voor het bezoek de mededeling hebben gehad dat er bezoek in aantocht was en dat er de gelegenheid bestond om zich op cel terug te trekken. Gesteld noch gebleken is dat daarvoor in verband met spoed, de aard

van het bezoek of om enige andere reden geen gelegenheid was."

Thans is door de directeur gesteld dat de bedrijfsvoering eraan in de weg staat gedetineerden in de gelegenheid te stellen zich in de cel terug te trekken. De bedrijfsvoering moet aangemerkt worden als enige andere reden als in de beslissing van 25 juli jl. Wanneer bij elk bezoek individuele gedetineerden de gelegenheid moet worden gegeven zich in de cel terug te trekken, is een intensievere personeelsinzet nodig. Naar het oordeel van de beroepscommissie is dat voldoende aannemelijk en is het in het algemeen een factor die mede in aanmerking moet worden genomen. Bovendien heeft de directeur aangevoerd dat er reden is rekening te houden met de aard van het bezoek. Naar het oordeel van de beroepscommissie is het zowel van betekenis of het bezoek is dat al dan niet beroepshalve komt, als of het bezoekers betreft die al dan niet in dienst van justitie zijn. Daar komt nog bij dat ook het aantal bezoekers van betekenis is.

Reeds uit elementaire omgangsvormen volgt dat wanneer bezoekers een ruimte betreden (kort) tevoren dan wel bij het betreden van de ruimte wordt meegedeeld dat er bezoekers de ruimte betreden. Het verdient voorkeur dat tevens het doel van het betreden van de ruimte wordt meegedeeld. Of gedetineerden zich in dat geval kunnen terugtrekken in hun cel is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Daartoe moeten in ieder geval worden gerekend de aard en omvang van het bezoek, de beschikbaarheid van voldoende personeel en de spoedeisende aard van het bezoek. Bovendien is bij de afweging van de verschillende factoren van belang of een gedetineerde tevoren uitdrukkelijk heeft kenbaar gemaakt dat hij bij bezoek in de gelegenheid wenst te worden gesteld zich op cel terug te trekken. Dit brengt bijvoorbeeld mee dat wanneer een groep van vijf bezoekers of meer de inrichting bezoekt, het voor de hand ligt dat gedetineerden in de gelegenheid worden gesteld zich op cel terug te trekken en er niet te snel vanuit kan worden gegaan dat dit door personeelstekort onmogelijk is. In de regel zal immers tevoren wel tijdig bekend zijn dat een groep bezoekers van een dergelijke omvang naar de inrichting komt. Dit klemt nog meer als het om bezoekers gaat die niet beroepshalve en/of als justitieambtenaar in de inrichting aanwezig zijn.

In het onderhavige geval was de wens van klager om bij bezoek in de gelegenheid te worden gesteld zich op cel terug te trekken bekend. Het betrof ambtelijk bezoek in een

aanzienlijke omvang van meer dan vijf personen. Nu dergelijke bezoeken ruim tevoren plegen te worden aangemeld en niet gesteld is dat dit in het onderhavige geval anders was, is de beroepscommissie van oordeel dat het nalaten van een melding van de komst van het bezoek en het nalaten klager in de gelegenheid te stellen zich op cel terug te trekken onredelijk en onbillijk is. De uitspraak van de beklagcommissie zal daarom, zij het op andere gronden, worden bevestigd.

De beroepscommissie kan zich verenigen met de toegekende tegemoetkoming. Ook dit onderdeel van het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

08/1143/GA

Datum uitspraak:

23 oktober 2008

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Lamens, mr. J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de
gevangenis/ISD De Grittenborgh te
Hoogeveen

Trefwoorden:

Verblijfsplan; Ontvankelijkheid
materieel

Artikelen:

Pbw art. 60
WvSr art. 38m en verder.

Samenvatting:

Voor klachten over voortgang van ISD-traject bestaat een afzonderlijke procedure gebaseerd op art. 38m e.v. WvSr. Rechter toetst noodzaak voortzetting ISD. Geen sprake van beklagwaardige beslissing directeur. Klacht over wijze waarop gesprekken met trajectbegeleider worden gevoerd betreft feitelijk handelen en derhalve geen beklagwaardige

beslissing directeur. Klager alsnog niet-ontvankelijk in beklag.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van onderdeel a van het beklag: Een klacht met betrekking tot (de voortvarendheid van) het verloop van de behandeling kan niet worden aangemerkt als een beslissing als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw. Voor dergelijke klachten bestaat een afzonderlijke procedure, gebaseerd op artikel 38m e.v. van het Wetboek van Strafrecht (Sr). Op grond van het bepaalde in art. 38s Sr is het de taak van de rechter om, ambtshalve dan wel op verzoek van de betrokkene of diens raadsman, de noodzaak van de voortzetting van de tenuitvoerlegging van de maatregel te toetsen, waarbij in de overwegingen dienen te worden betrokken de inlichtingen die zijn verschaft omtrent de stand van de uitvoering van het verblijfsplan van betrokkene. Gelet daarop kan – dit onderdeel van – de uitspraak van de beklagcommissie niet in stand blijven en dient klager in zoverre alsnog niet-ontvankelijk te worden verklaard in zijn beklag.

Ten aanzien van onderdeel b van het beklag: Voor zover klager heeft bedoeld te klagen over de wijze waarop de gesprekken tussen hem en zijn trajectbegeleider worden gevoerd, geldt dat die wijze van gespreksvoering geen beslissing is als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw, maar moet worden gezien als feitelijk handelen van de betreffende trajectbegeleider. Tegen feitelijk handelen staat – in een geval als het onderhavige – geen beklag open. Klager dient daarom ook ten aanzien van dit onderdeel van het beklag niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Zaaknummer:

08/0928/GA

Datum uitspraak:

23 oktober 2008

Beroepscommissie:

Wild, mr. A.H. de
Kooyman, dr. M.
Rutten, mr. M.A.G.
Jousma, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie

alleensprekende beklagrechter bij
voormeld h.v.b./ISD Rotterdam

Trefwoorden:

Zorgplicht wijze van betrachten;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 60

Samenvatting:

Tegemoetkoming van 6150 euro voor overschrijding van maximale termijn van preklinische interventie te hoog. Directeur niet verantwoordelijk voor passantentermijn tot aan plaatsing van klager in tbs-inrichting. Beroep directeur gegrond, tegemoetkoming bepaald op 200 euro.

Rechtsoverwegingen:

Voor de beoordeling van de hoogte van de tegemoetkoming is het volgende wettelijke kader en zijn de volgende feiten en omstandigheden van belang.

Ingevolge artikel 11 van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden (Bvt) geschiedt de plaatsing van tbs-gestelden op last van de Minister van Justitie. Ingevolge artikel 12, eerste lid, van de Bvt dient de Minister een tbs-gestelde in beginsel binnen zes maanden na aanvang van de tbs te plaatsen in een tbs-inrichting.

Klager verbleef sedert 13 december 2006 in het h.v.b./ISD Rotterdam in het kader van de PKI. Uit de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd is genoegzaam naar voren gekomen dat de PKI in principe drie maanden duurt. Klager is eerst op 13 december 2007 geplaatst in tbs-kliniek De Kijvelanden.

De beklagrechtter heeft bij uitspraak van 20 februari 2008 klagers klacht gegrond verklaard. Daarbij is overwogen dat, nu de directeur heeft nagelaten de beklagrechtter tijdig de gevraagde aanvullende informatie te verstrekken, de beklagrechtter uit dient te gaan van de juistheid van klagers onweersproken stelling dat hij te lang heeft moeten wachten op plaatsing in een tbs-inrichting. Dit betreft een door of namens de directeur genomen beslissing. De beroepscommissie begrijpt dat de beklagrechtter bij de bepaling van de hoogte van de tegemoetkoming aansluiting heeft gezocht bij de jurisprudentie van de beroepscommissie inzake tegemoetkoming, zoals die wordt toegekend in het geval de beslissing van de Staatssecretaris van Justitie tot plaatsing van een tbs-gestelde op materiële gronden wordt vernietigd.

De beroepscommissie kan zich niet verenigen met de toegekende tegemoetkoming. Zij is van oordeel dat de directeur deels verantwoordelijk kan worden gehouden voor de vertraging die klagers plaatsing in een tbs-kliniek heeft opgelopen gedurende de fase van de PKI, maar niet voor de volledige passantentermijn tot klagers plaatsing in een tbs-kliniek op 13 december 2007. Daarbij is van belang dat niet de directeur maar de Minister van Justitie bevoegd is tot plaatsing van een tbs-gestelde in een tbs-inrichting en klager met de Minister van Justitie een schadevergoedingsovereenkomst heeft ondertekend tot vergoeding van de schade die hij heeft geleden ten gevolge van diens passantentermijn voor een bedrag van € 5450,=.

Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard en de beroepscommissie zal een tegemoetkoming bepalen van na te noemen hoogte. De beroepscommissie merkt hierbij op dat klager zich met vragen over de uitbetaling van de tegemoetkoming dient te wenden tot de financiële administratie van de inrichting.

Zaaknummer:

08/2020/GA

Datum uitspraak:

23 oktober 2008

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Lamens, mr. J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het huis van bewaring (h.v.b.) Arnhem-Zuid

Trefwoorden:

Verlof incidenteel

Artikelen:

Pbw art. 26.
Tijdelijk verlaten van de inrichting art. 24.

Samenvatting:

OM positief t.a.v. onbegeleid verlof naar begrafenis. Opmerking in advies dat klager gedurende het verlof geen

auto zal besturen is gericht aan klager en impliceert niet dat inrichting d.m.v. (permanent) toezicht naleving van de voorwaarde moet afdwingen. Beslissing van directeur om in plaats van onbegeleid verlof begeleid verlof te verlenen is onredelijk. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Bij de stukken bevindt zich een formulier verlofaanvraag van het Bureau Selectie- en Detentiebegeleiding van het h.v.b. Arnhem-Zuid gericht aan het Openbaar Ministerie. Door middel van dit formulier wordt het Openbaar Ministerie verzocht advies uit te brengen. Op dat formulier is in handschrift onder meer het volgende te lezen: "Gedetineerde krijgt enkel toestemming om de plechtigheid op woensdag 12 maart 2008 bij te wonen (onbegeleid incidenteel verlof)... Gedetineerde zal gedurende het verlof geen auto besturen." Het formulier bevat voorts de ondertekening door een officier van justitie op 11 maart 2008.

De directeur heeft de gestelde voorwaarde inzake het besturen van een auto zo opgevat dat hij gehouden was nakoming van die voorwaarde af te dwingen. Hij heeft immers gelet op die voorwaarde aanleiding gezien om klager begeleid verlof toe te staan. Dit blijkt met name uit een zich bij de stukken bevindend schrijven met als inhoud: "aangezien wij als inrichting geen toezicht konden houden op de naleving van deze voorwaarde, hebben we besloten om [...] onder begeleiding te laten gaan".

De door het Openbaar Ministerie gestelde voorwaarde impliceert, anders dan de directeur meent, niet dat de inrichting gehouden is door middel van (permanent) toezicht naleving van de voorwaarde af te dwingen. Bij een dergelijke voorwaarde zal als uitgangspunt hebben te gelden dat de inrichting zich ervan gewist of de gedetineerde zich bereid verklaart de voorwaarde na te leven. De voorwaarde richt zich tot de gedetineerde, die zich daaraan zal moeten houden. Gelet daarop is de beslissing van de directeur om in plaats van onbegeleid verlof begeleid verlof te verlenen niet redelijk. Het beroep van de directeur ten aanzien van de uitspraak op het beklag moet daarom ongegrond worden verklaard. De uitspraak van de beklagcommissie zal, zij het op andere gronden, in zoverre worden bevestigd.

De beroepscommissie kan zich verenigen met de toegekende tegemoetkoming. Ook dit

onderdeel van het beroep zal ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

08/1134/GA einduitspraak

Datum uitspraak:

21 oktober 2008

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Diepenhorst, L.
Heijs, mr. H.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen aanleiding;
Urineonderzoek

Artikelen:

Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen art. 8
Pbw art. 51, 30

Samenvatting:

Disciplinaire straf wegens te laag kreatininegehalte na urinecontrole. Uit nader onderzoek blijkt dat medicatie van klager geen invloed heeft op kreatininegehalte. Voorts is verhouding THC/kreatinine na een afname alleen maar toegenomen waarmee stijging van THC-inname is aangetoond. Beroep van klager ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Het rapport van het Deltalab van 2 oktober 2008 vermeldt - zakelijk weergegeven - het volgende.

Het Deltalab heeft desgevraagd aangegeven dat het gebruik van Citalopram geen invloed heeft op de bepaling van het THC- en kreatininegehalte in de urine. Urine met een kreatininegehalte van lager dan 2,0 mmol/l wordt beschouwd als verdund. Een kreatininegehalte van 0,4 tot 0,5 mmol/l kan veroorzaakt worden door bijzonder veel te drinken in een korte tijd of door rechtstreekse verdunding van het geproduceerde urinemonster. Bij een dagelijkse waterinname van drie tot vijf liter water over de controleperiode is een fluctuatie in het kreatininegehalte van 5,6 tot

0,4 mmol/l niet te verklaren bij een gelijkblijvende lichamelijke conditie. Het Deltalab heeft de verhouding van het THC-gehalte ten opzichte van het kreatininegehalte beoordeeld, waardoor het verdunningseffect van de urine buiten beschouwing wordt gelaten. In de periode van 24 oktober 2007 tot en met 7 april 2008 neemt die verhouding eerst af en daarna stijgt die voortdurend. Daarmee is aangetoond dat sprake is van een stijging van de inname (van THC). Daarbij moet een voorbehoud worden gemaakt in geval van toename of afname van de spiermassa en de nierfunctie.

Gelet op de inhoud van het rapport van het Deltalab is de beslissing van de directeur tot oplegging van een disciplinaire straf van opsluiting in een strafcel voor de duur van drie dagen wegens een te laag kreatininegehalte bij een urinecontrole op het gebruik van drugs -wat duidt op fraude- niet in strijd met de wet en kan deze evenmin als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. In het bijzonder is uit nader onderzoek gebleken dat de verhouding THC/kreatinine vanaf 24 oktober 2007 eerst afneemt en daarna alleen maar is toegenomen en dat leidt tot de conclusie dat er sprake is van een stijging van de toename van de THC. Klager moet dus in één of ander vorm THC hebben gebruikt. Er zijn geen aanwijzingen dat het door het Deltalab vermelde voorbehoud in dit geval van toepassing is. De beroepscommissie is van oordeel dat de beklagcommissie op goede gronden en met juistheid op het beklag heeft beslist. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:
08/1931/GB

Datum uitspraak:
28 oktober 2008

Beroepscommissie:
Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Trefwoorden:
Ontvankelijkheid formeel;
Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17 lid 2 jo. 61 lid 5

Samenvatting:

Klaagster niet-ontvankelijk verklaard in bezwaarschrift. Beroepscommissie van oordeel dat klaagster wel tijdig bezwaar heeft gemaakt. Beroep klaagster daarom gegrond en zaak terugverwezen naar selectiefunctionaris opdat deze (alsnog) op de inhoud van het bezwaar zal beslissen.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Artikel 17, tweede lid, juncto artikel 61, vijfde lid, van de Pbw bepaalt dat het bezwaarschrift uiterlijk op de zevende dag na die waarop de gedetineerde kennis heeft gekregen van de beslissing waartegen het bezwaar zich richt wordt ingediend. Een na afloop van deze termijn ingediend bezwaarschrift is niettemin ontvankelijk, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de gedetineerde in verzuim is geweest.

4.2. Klaagster heeft op 15 juli 2008 bezwaar gemaakt tegen haar overplaatsing. Aangenomen kan worden dat zij op dat moment op de hoogte was van de mogelijkheid van bezwaar tegen een dergelijke beslissing. Zij heeft het bezwaar ingediend op een beklagformulier van de inrichting van verblijf waarop voorgedrukt staat dat het is gericht aan de Commissie van Toezicht.

In dit geval, dat erdoor wordt gekenmerkt dat klaagster op het moment dat zij bezwaar maakte reeds was overgeplaatst maar dat aan haar toen nog niet de overplaatsingsbeslissing – waarop staat aangegeven op welke wijze bezwaar kan worden gemaakt – was uitgereikt, moet worden aangenomen dat klaagster tijdig bezwaar heeft gemaakt. De bestreden beslissing moet daarom worden vernietigd. De zaak wordt teruggewezen naar de selectiefunctionaris opdat deze op de inhoud van het bezwaar zal beslissen.

Zaaknummer:

08/2318/GV

Datum uitspraak:

3 november 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Kokee, R. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de
inrichting art. 4, 14 e.v.

Samenvatting:

Enkele weigering TR geen grond voor
afwijzing algemeen verlof. Gelet op
houding van klager ten opzichte van
TR in combinatie met hoge kans op
recidive, afwijzing niet onredelijk of
onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van
vijf jaar met aftrek, wegens diefstal met
geweld of bedreiging. De wettelijk vroegst
mogelijke v.i.-datum valt op of omstreeks 3
mei 2009. Aansluitend dient hij eventueel
een subsidiaire hechtenis van zes dagen te
ondergaan.

Het beroep richt zich tegen de afwijzing van
klagers eerste verlofaanvraag. Hij kan in
totaal vijf verlofaanvragen indienen.

Uit de stukken komt naar voren dat klager
deelname aan een TR-traject weigert, terwijl
de kans op recidive bij hem hoog wordt
ingeschat. Per besluit van 23 juni 2008
(Staatscourant 8 juli 2008, 129) heeft de
Staatssecretaris de Regeling tijdelijk verlaten
van de inrichting en de Regeling selectie,
plaatsing en overplaatsing van gedetineerden
aangepast, in die zin dat weigering van
deelname aan het TR-traject tot gevolg heeft
dat klager niet in aanmerking komt voor
regimesgebonden verlof. Alhoewel de enkele
weigering deel te nemen niet kan leiden tot
een weigering van het algemeen verlof, is de
beroepscommissie van oordeel dat de
houding van klager ten opzichte van TR in

combinatie met de hoge kans op recidive wel
kan leiden tot een weigering van het
algemeen verlof. De beslissing van de
Staatssecretaris kan derhalve bij afweging
van alle in aanmerking komende belangen en
gelet op de weigeringsgrond zoals bedoeld in
artikel 4 onder b van de Regeling tijdelijk
verlaten van de inrichting, niet als onredelijk
of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep is
derhalve ongegrond. De beroepscommissie
merkt nog op dat de mede door de
Staatssecretaris aangevoerde reden, dat
gelet op klagers v.i.-datum het nu nog niet
strikt noodzakelijk is om hem verlof te
verlenen in verband met zijn resocialisatie,
geen grond voor weigering is. Voor een
afwijzing van een verlof dient voldoende
contra-indicatie aanwezig te zijn.

Zaaknummer:

08/2380/GV

Datum uitspraak:

31 oktober 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Kokee, R. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof strafonderbreking

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de
inrichting art. 36

Samenvatting:

Verzoek strafonderbreking i.v.m.
psychische problemen van partner
afgewezen. Feit dat tijdens
strafonderbreking tenuitvoerlegging
van straf wordt onderbroken en
naderende einddatum verschuift lijkt
niet in het belang van partner. Gelet
hierop weigering niet onbegrijpelijk.
Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een vervangende hechtenis
taakstraf van 97 dagen. Aansluitend dient hij
eventueel een subsidiaire hechtenis van 1
dag en 14 dagen gijzeling op grond van de
Wet administratiefrechtelijke handhaving

verkeersvoorschriften te ondergaan. De einddatum van klagers detentie is op of omstreeks 30 november 2008.

Op grond van artikel 36 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting kan strafonderbreking worden verleend voor verzorging van een ernstig zieke levenspartner. Klager verzoekt om strafonderbreking om zijn vrouw hulp en bijstand te bieden. Uit de inrichtingsrapportage blijkt dat de kinderen van klager zijn ondergebracht bij de moeder van klager. Dit betekent dat hiervoor geen directe actie van klager nodig is. Uit de stukken komt verder naar voren dat klagers vrouw ernstige psychische klachten heeft. De psychische problematiek wordt door de medisch adviseur van het Ministerie van Justitie onderschreven. In een door klager overgelegde verklaring uit 2005 van de huisarts blijkt dat een scheiding tussen klager en zijn vrouw tot heftige emotionele reacties leidt. Ook in een recente verklaring van de huisarts komt naar voren dat klagers vrouw zich suïcidaal uit. De huisarts acht het wenselijk dat zij hulp krijgt van klager, al zou het maar tijdelijk zijn als crisisinterventie. Het vorenstaande zou naar het oordeel van de beroepscommissie aanleiding kunnen zijn voor toekenning van strafonderbreking aan klager. Tijdens de strafonderbreking wordt echter de tenuitvoerlegging van de straf onderbroken. Dit betekent dat bij toekenning van strafonderbreking de naderende einddatum van klagers detentie zal verschuiven, hetgeen niet in het belang van klagers vrouw lijkt te zijn. Tegen deze achtergrond is de weigering van de Staatssecretaris aan klager strafonderbreking toe te kennen niet onbegrijpelijk. Het beroep is derhalve ongegrond.

Zaaknummer:

08/1566/TA

Datum uitspraak:

26 november 2008

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.
Veldhuizen, drs. J.R. van
Peters, mr. H.E.G.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Vermissing; Tegemoetkoming
financieel

Artikelen:

Bvt art. 69

Samenvatting:

Gedetailleerd is aangegeven welke eigendommen klager miste na tijdelijke opslag in andere verblijfsruimte. Hoofd inrichting heeft niet expliciet ontkend dat klager deze voorwerpen in bezit had. Vermissing voor rekening en risico inrichting. Beroep gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

Door klager is gedetailleerd aangegeven welke eigendommen hij nog mist nadat zijn eigendommen tijdelijk op een andere cel waren opgeslagen in verband met een onderzoek in zijn verblijfsruimte. Door het hoofd van de inrichting is niet expliciet ontkend dat klager deze voorwerpen in zijn bezit had, maar wel gesteld dat deze voorwerpen niet voorkomen op de paklijsten die zijn opgesteld in verband met klagers overplaatsing van de longstayvoorziening te Nijmegen naar de longstayvoorziening te Vught. Van de tijdelijke verplaatsing van klagers eigendommen naar een andere verblijfsruimte in de locatie Vught is geen verslag opgemaakt. De beroepscommissie is van oordeel dat onder deze omstandigheden de vermissing van klagers eigendommen voor rekening en risico komt van het hoofd van de inrichting. De beroepscommissie zal het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren.

Ter beoordeling staat voorts de vraag of de in de Bvt voorziene tegemoetkoming mede bedoeld is als schadevergoeding. Uitgangspunt is voor de beroepscommissie steeds geweest dat de tegemoetkoming bedoeld is voor door een klager ondervonden ongemak en dat voor de vergoeding van de geleden schade andere wegen openstaan. Daarbij is gedacht aan een verzoek aan het hoofd van de inrichting om de schade te vergoeden dan wel de gang naar de civiele rechter. Indien bij gegrond verklaarde klachten over vermissing en/of beschadiging van voorwerpen die aan een gedetineerde toebehoren de hoogte van de schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden, ligt het voor de hand om op verzoek van klager tot een vergoeding van de schade te komen en deze dus mee te wegen bij de vaststelling van de hoogte van de

tegemoetkoming. Daarbij dient wel te worden opgemerkt dat indien de beroepscommissie een verzoek om schadevergoeding in het kader van de tegemoetkoming geheel of gedeeltelijk honoreert bij de vaststelling van de tegemoetkoming, de klager het recht om een verzoek tot schadevergoeding aan het hoofd van de inrichting te doen verspeelt.

Indien wordt verzocht schade te vergoeden, moet die schade op eenvoudige wijze kunnen worden vastgesteld. In de onderhavige zaak is vast komen te staan dat het hoofd van de inrichting verantwoordelijk is voor de door klager ondervonden schade ten gevolge van het verplaatsen en het tijdelijk opslaan van klagers eigendommen naar c.q. in een andere verblijfsruimte. Klager heeft echter de schade niet gespecificeerd en voor het schadebedrag geen enkele onderbouwing gegeven. De hoogte van de door klager geleden schade kan hierdoor niet op eenvoudige wijze worden vastgesteld en schadevergoedingsaspecten kunnen in dit geval niet betrokken worden bij de tegemoetkomingsbeslissing. Zij kent klager in verband met het door hem ondervonden ongemak een tegemoetkoming toe van € 25,=.

Zaaknummer:

08/1748/TA

Datum uitspraak:

13 november 2008

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.
Veldhuizen, drs. J.R. van
Peters, mr. H.E.G.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het Forensisch
Psychiatrisch Centrum De Rooyse
Wissel

Trefwoorden:

Persoonlijke verzorging;
Ontvankelijkheid materieel;
Telefoon; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 38, 42, 56; European Prison
Rules regels 10.3.b, 10.4, 22.1

Samenvatting:

Vermeende schending van European
Prison Rules is beklagwaardig. Twee
weken niet verstrekken van warme
maaltijd omdat klager geen bijdrage
leverde aan bereiding maaltijd niet
redelijk of billijk. Niet mogen
telefoneren wegens niet bijwonen
dagopening/sluiting niet redelijk of
billijk; regels onduidelijk en niet
eenduidig toegepast. Beroep
gegrond, beklag gegrond,
tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

Met betrekking tot a.:

Regel 22.1 van de European Prison Rules
bepaalt:

“Prisoners shall be provided with a nutritious
diet that takes into account their age, health,
psychical condition, religion, culture and the
nature of their work”.

Uit regel 10.4 juncto regel 10.3.b volgt dat
de European Prison Rules eveneens van
toepassing zijn op tbs-gestelden.

Naar het oordeel van de beroepscommissie
betreft klagers beklag een (vermeende)
schending van regel 22.1 van de European
Prison Rules en kan klager, gelet op het
bepaalde in artikel 56, eerste lid aanhef en
onder e, Bvt, in het beklag worden
ontvangen.

In de toentertijd geldende afdelingsregels
staat onder ‘De maaltijden’ op blz. 18 het
volgende:

“Op Thebe streven wij ernaar dat de patiënt
zo zelfstandig mogelijk wordt, hierbij past
ook het kunnen bereiden van de warme
maaltijd. Van de patiënt wordt verwacht dat
hij een bijdrage levert door bij toerbeurt een
maaltijd voor de gehele groep te verzorgen.
Hij hoeft dit echter niet alleen te doen. De
patiënt heeft de mogelijkheid om gezamenlijk
een maaltijd voor te bereiden en eventueel in
samenwerking met een sociotherapeut”.

Uit de afdelingsregels noch uit andere in de
inrichting van kracht zijnde regelgeving volgt
dat als consequentie aan het niet opvolgen
van deze regel, die overigens nogal
vrijblijvend is geformuleerd, wordt verbonden
dat een tbs-gestelde geen warme maaltijd
wordt verstrekt. Voorts is de
beroepscommissie van oordeel dat de
beslissing om klager, omdat hij geen bijdrage
leverde aan de bereiding van de warme
maaltijd, gedurende twee weken geen warme
maaltijd te verstrekken niet als redelijk of
billijk kan worden aangemerkt en dat deze

beslissing zelfs mogelijk - concrete informatie over de samenstelling van de verstrekte broodmaaltijden ontbreekt - strijd kan opleveren met regel 22.1 van de European Prison Rules.

Met betrekking tot b.:

Het beklag betreft een (vermeende) schending van het recht om te telefoneren en is gelet op het bepaalde in artikel 38, eerste lid, Bvt juncto artikel 56, eerste lid aanhef en onder e, Bvt beklagwaardig. De beroepscommissie zal derhalve klager in zoverre alsnog ontvangen in het beklag.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie dat door klager is gesteld dat hem, omdat hij niet aanwezig is bij de dagopening en/of dagsluiting, niet wordt toegestaan om te telefoneren. De reactie van het hoofd van de inrichting van 14 mei 2008 en het schrijven van de maandcommissaris van 27 maart 2008, waarin wordt beschreven dat indien een verpleegde gebruik wenst te maken van de mogelijkheid om telefoneren hij dit bij de dagsluiting dient aan te geven en dat vervolgens voor de avond een telefoonschema wordt gemaakt, bevestigen klagers stelling. Ter zitting van de beroepscommissie is door de vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting gesteld dat hij van sociotherapeut(en) vernomen heeft dat de praktijk in de inrichting anders wordt ingevuld. Ook als klager niet aanwezig is bij de dagopening/sluiting dan zou hij in ieder geval 's avonds en in het weekend vrij kunnen telefoneren.

Uit de toentertijd geldende afdelingsregels volgt onder 'Dagopening' op blz. 19: "Er wordt van de patiënt verwacht dat hij om 8.45 uur aanwezig is in de huiskamer. Het is belangrijk voor de patiënt om bij de dagopening aanwezig te zijn omdat dit moment ook gebruikt wordt om via sociotherapie persoonlijke afspraken voor die dag te maken.". Onder 'Dagsluiting' op blz. 19 wordt vermeld: "Op dit moment staan de sociotherapie en de patiënten kort stil bij de afgelopen dag en wordt er besproken hoe de avond ingevuld zal worden.". Onder 'Telefoon' op blz. 20 en 21 staat vermeld: "Vanaf 18.00 uur kan de patiënt zelf gebruik maken van de telefoon maar hij kan ook gesprekken ontvangen". Bovenstaande afdelingsregels bevatten niet de in de reactie van het hoofd van de inrichting van 14 mei 2008, in het schrijven van de maandcommissaris van 27 maart 2008, en in het door klager gestelde voorkomende restrictie ten aanzien van het telefoneren. Voorts is door de

vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting ter zitting van de beroepscommissie weer een geheel andere gang van zaken ten aanzien van het telefoneren geschetst. De beroepscommissie gaat uit van de juistheid van het door klager gestelde, nu dit onderschreven wordt door de eerdere reactie van het hoofd van de inrichting en het schrijven van de maandcommissaris.

De beroepscommissie is van oordeel dat, gelet op de onduidelijkheid van de afdelingsregels die niet stroken met de praktijk en het feit dat de regelgeving ook niet eenduidig in de praktijk wordt toegepast, de beslissing om klager omdat hij niet aanwezig was bij de dagopening/sluiting niet in de gelegenheid te stellen om te telefoneren niet als redelijk of billijk kan worden aangemerkt.

De beroepscommissie zal onderdeel a. als b. van het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen en het beklag vermeld onder a. en b. alsnog gegrond verklaren. Zij kent klager terzake een tegemoetkoming toe van € 50,=.

Zaaknummer:

08/0936/TB

Datum uitspraak:

3 november 2008

Beroepscommissie:

Kamp, mr. M.J.C. van
Heijs, mr. H.
Veldhuizen, drs. J.R. van
Kokee, R. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay;
Plaatsing/overplaatsing Fokkens;
Ontvankelijkheid materieel;
Mededelingsplicht; Hoorplicht

Artikelen:

Bvt art. 11, 53, 54, 69; Wetboek van Strafrecht art. 13

Samenvatting:

Beslist is tot plaatsing in tbs-inrichting, maar feitelijk volgt longstayplaatsing zonder te voldoen aan de wettelijke hoor- en

mededelingsplicht. Voor verpleegden die ogv van art. 13 Sr in longstay worden geplaatst, gelden in principe dezelfde maatstaven als voor tbs-gestelden, zij het dat terugkeer in de maatschappij voor levenslanggestraften niet aan de orde zal zijn. Toetsingskader van art. 11 Bvt van overeenkomstige toepassing. Beroep ontvankelijk, gegrond, opdracht nieuwe beslissing, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Bij beslissing van 24 juli 2007 heeft de Staatssecretaris besloten klager over te plaatsen naar De Rooyse Wissel. Deze beslissing is op 27 december 2007 tenuitvoer gelegd. Daarbij is klager niet overgeplaatst naar een 'behandelafdeling' van de Rooyse Wissel, maar naar de longstay afdeling van De Rooyse Wissel. De beroepscommissie stelt vast dat ten aanzien van de plaatsing op de longstayafdeling geen afzonderlijke schriftelijke beslissing is genomen.

De Staatssecretaris stelt dat klager niet in zijn beroep kan worden ontvangen omdat met de plaatsing van klager in de Rooyse Wissel uitvoering is gegeven aan de beslissingen van de beroepscommissie. Tegen de beslissing van de Staatssecretaris tot plaatsing in een tbs-inrichting dan wel een longstay afdeling staat op grond van artikel 69, eerste lid, onder a, Bvt beroep open. Op grond van artikel 69, vierde lid jo. artikel 56, vijfde lid, Bvt wordt met een beslissing gelijkgesteld de weigering om te beslissen. Het onderhavige beroep is niet gericht tegen de beslissing om klager in de Rooyse Wissel te plaatsen, maar tegen de – niet schriftelijk meegedeelde – feitelijke beslissing hem op de longstay afdeling van die inrichting te plaatsen. Klager kan derhalve worden ontvangen in zijn beroep.

In het kader van de beoordeling van het beroep is van belang de vraag of ten aanzien van personen die op grond van artikel 13 WvSr in een tbs-inrichting zijn geplaatst, de plaatsing in een longstayvoorziening dient te worden beschouwd als een externe differentiatie waarvoor een afzonderlijke beslissing is vereist. De beroepscommissie beantwoordt deze vraag bevestigend. In het longstay beleidskader van de Staatssecretaris wordt de longstay afdeling gedefinieerd als een (landelijk) gespecialiseerde voorziening voor een specifieke doelgroep van langdurige zorg en

beveiliging afhankelijke tbs-gestelden of anderszins verpleegden, die zeer langdurig aangewezen zijn op een beveiligde omgeving (Tweede Kamer 2004-2005, 29452, nr 35, p. 6). Beslissingen tot plaatsing in één van de landelijke longstayvoorzieningen worden genomen door de Staatssecretaris op grond van artikel 11 Bvt en voornoemd beleidskader. Dergelijke beslissingen worden in de gangbare rechtspraak onderscheiden van de beslissingen waarbij verpleegden worden geplaatst in een 'normale' tbs-inrichting, vanwege de ingrijpendheid van deze beslissing voor de behandeling van de verpleegden. Deze is in een longstayvoorziening niet primair gericht op vermindering van het recidiverisico, maar op het aanbieden van zorg en kwaliteit van leven. De geboden zorg en behandeling in een longstayvoorziening richten zich op de stabilisatie van het psychisch functioneren van de verpleegde en niet op het voorbereiden van een terugkeer in de maatschappij.

De beroepscommissie ziet niet in waarom ten aanzien van de groep verpleegden die op grond van artikel 13 WvSr in een tbs-inrichting worden geplaatst, in beginsel andere maatstaven dienen te gelden. De Bvt biedt geen grond hiervoor en ook anderszins dient dit uit oogpunt van rechtsbescherming te worden afgewezen. Dit geldt eveneens voor levenslanggestraften, zij het dat een terugkeer in de maatschappij dan niet aan de orde zal zijn. Op grond van artikel 13, eerste lid jo. artikel 37c, eerste lid, WvSr dient het toetsingskader van artikel 11 van de Bvt dan ook van overeenkomstige toepassing te worden beschouwd.

Gelet op het vorenstaande en artikel 54, tweede lid jo. artikel 53, tweede lid, Bvt is de beroepscommissie van oordeel dat de plaatsing van klager in de longstayvoorziening van de Rooyse Wissel vooraf had dienen te worden gegaan door een schriftelijke beslissing en het horen van klager. De beslissing van 24 juli 2007 tot plaatsing in De Rooyse Wissel is niet zodanige beslissing. Derhalve is niet voldaan aan vorenbedoelde hoor- en mededelingsplichten. Bovendien volgt uit het vorenstaande dat klager feitelijk is geplaatst in een andere inrichting cq afdeling dan in de beslissing van 24 juli 2007 wordt aangegeven. Het beroep is mitsdien gegrond en de bestreden beslissing van de Staatssecretaris dient te worden vernietigd. De beroepscommissie zal met toepassing van het bepaalde in artikel 66, derde lid, onder a van de Bvt in verbinding met artikel 69, vijfde lid van de Bvt de Staatssecretaris opdragen binnen uiterlijk een maand na

ontvangst van en met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

De beroepscommissie acht thans geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming aan klager. De beroepscommissie neemt hierbij in aanmerking dat ter zitting van de zijde van de inrichting is aangevoerd dat klager niet meewerkt aan zijn behandeling. Bovendien kan thans niet worden vastgesteld of de beslissing tot plaatsing van klager in een longstayvoorziening onredelijk of onbillijk is te noemen.

Zaaknummer:

08/2816/STB

Datum uitspraak:

6 november 2008

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.; Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Opname inrichting klinische observatie; Ontvankelijkheid materieel; Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11, 69; WvSv art. 509o

Samenvatting:

Overbrenging naar PBC ter observatie in kader van verlenging tbs niet vatbaar voor beroep ex Bvt. Verzoeker in zoverre niet-ontvankelijk. Op verzoek SvJ neemt PBC vragen i.k.v. longstayprocedure mee. SvJ tracht daarmee uitvoering te geven aan tussenbeslissing in die procedure; of dit voldoende is, staat ter beoordeling in bodemprocedure. Verzoek in zoverre afgewezen.

Rechtsoverwegingen:

Het schorsingsverzoek en beroepschrift van 5 november 2008 zijn ingediend tegen de op die datum aan verzoeker uitgereikte beslissing van 4 november 2008 om verzoeker met toepassing van de artikelen 11

en 13 Bvt op 6 november 2008 ter observatie te plaatsen in het PBC. Op 5 november 2008 is deze beslissing ingetrokken en beslist dat verzoeker met toepassing van artikel 509o, vierde lid, Wetboek van strafvordering op 6 november 2008 ter observatie in het PBC wordt geplaatst. Het schorsingsverzoek en het beroepschrift worden geacht te zijn ingediend tegen laatstvermelde beslissing.

Ingevolge artikel 509o, vierde lid, Wetboek van strafvordering dient de officier van justitie bij de vordering tot verlenging van de tbs waardoor de totale duur van de tbs een periode van zes jaar of een veelvoud daarvan te boven gaat een advies van twee onafhankelijke, niet aan de tbs-kliniek van verblijf verbonden, gedragsdeskundigen over verlenging van verzoekers tbs, te overleggen. Op grond van het vijfde lid van genoemd artikel kan de tbs-gestelde in dat geval op last van de Minister van Justitie voor een periode van ten hoogste zeven weken ter observatie naar een inrichting als bijvoorbeeld het PBC worden overgebracht.

Tegen een dergelijke observatieplaatsing staat naar het voorlopig oordeel van de voorzitter geen beroep open bij de beroepscommissie. De in artikel 13 Bvt genoemde beslissing tot observatieplaatsing, waartegen volgens artikel 69, eerste lid, onder a, Bvt rechtstreeks beroep openstaat, ziet naar het voorlopig oordeel van de voorzitter niet op de in artikel 509o, vijfde lid, Wetboek van strafvordering geregelde overbrenging ter observatie. De voorzitter vindt daarvoor steun in de omstandigheid dat artikel 13 Bvt blijkens de Memorie van toelichting ziet op een ambtshalve observatieplaatsing of op verzoek van het hoofd van een tbs-inrichting, waarbij kan worden gedacht aan crisisinterventie of onderzoek naar wenselijkheid van herselectie in een andere inrichting of onderzoek naar gedragingen tijdens ongeoorloofde afwezigheid.

Voor zover het schorsingsverzoek ziet op de overbrenging naar het PBC in het kader van de verlengingsprocedure kan verzoeker om die reden daarin niet worden ontvangen.

Voor zover het verzoek ziet op de omstandigheid dat de Staatssecretaris de observatie in het PBC tevens doet plaatsvinden in het kader van de longstayprocedure en daarbij volgens verzoeker geen uitvoering geeft aan de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008, kan verzoeker wegens vermeende schending van het recht daarin worden ontvangen.

De omstandigheid dat verzoeker in de ochtend van 6 november 2008 heeft

geweigerd op transport te gaan, vormt naar het voorlopig oordeel van de voorzitter geen beletsel om verzoeker in zijn verzoek te ontvangen, nu - nog steeds naar het voorlopig oordeel van de voorzitter - kan worden aangenomen dat de Staatssecretaris, gelet op de strekking van artikel 509o, vierde en vijfde lid, Wetboek van strafvordering, weigerende observandi als verzoeker ook zonder toestemming ter observatie kan laten overbrengen naar het PBC.

De voorzitter stelt vast dat verzoeker op 27 oktober 2005 beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de Minister van Justitie van 12 oktober 2005 tot plaatsing van verzoeker op een longstayafdeling van FPC Veldzicht (05/2597/TB).

De behandeling van dit beroep is bij tussenbeslissing van 3 mei 2006 van de beroepscommissie voor onbepaalde tijd aangehouden ten behoeve van een zo spoedig mogelijk uit te brengen nader geactualiseerde visie van de Landelijke Adviescommissie Plaatsing (LAP) omtrent de longstayindicatie van verzoeker. De LAP heeft op 16 mei 2008 voorgesteld de definitieve uitspraak over de longstaystatus van verzoeker op te schorten, tot de gegevens van een observatie van verzoeker in een behandelkliniek met intensieve inschakeling van transculturele deskundigen beschikbaar zijn gekomen; daarbij is de Van der Hoevenkliniek als observatiekliniek als mogelijkheid genoemd.

De beroepscommissie heeft vervolgens bij tussenbeslissing van 9 juli 2008 het beroep van verzoeker wederom aangehouden, voor een periode van maximaal vier maanden, om de Staatssecretaris in de gelegenheid te stellen verzoeker door een transcultureel psycholoog te doen onderzoeken en rapportage terzake te doen toekomen.

Daarbij is overwogen dat de beroepscommissie het niet opportuun acht te bepalen dat verzoeker gedurende een aantal maanden in een andere kliniek ter observatie wordt opgenomen, mede gelet op verzoekers weinig coöperatieve houding ten opzichte van behandelaars in het algemeen en de door hem niet als zodanig erkende transcultureel deskundigen in het bijzonder, alsmede gelet op het gegeven dat verzoeker wel vertrouwen heeft in zijn huidige behandelcoördinator in de Pompestichting.

De voorzitter stelt voorts vast dat in die beroepsprocedure vervolgens de volgende stukken zijn ontvangen:

- een afschrift van de brief van 6 augustus 2008 van de Staatssecretaris aan mr. J.C. de Goeij, waarin wordt aangegeven dat het ministerie het opportuun acht dat verzoeker in het kader van de verlenging van de tbs

wordt onderzocht in het PBC, dat de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008 onder de aandacht van het PBC is gebracht en dat het PBC heeft laten weten dat het culturele aspect gedurende het onderzoek voldoende meegenomen zal worden, alsmede dat het team van onderzoekers voldoende toegerust zal zijn om de onderzoeksvragen te beantwoorden;

- een afschrift van de reactie van mr. J.C. de Goeij op de zojuist genoemde brief van de Staatssecretaris, inhoudende dat de inhoud van die brief een gebrek aan inhoudelijke dossierkennis en een respectloos omgaan met verzoeker en de beroepscommissie toont, daar een opname in het PBC in strijd is met de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008, terwijl hij en verzoeker geen enkel vertrouwen in het PBC hebben, nu met het in 1994 opgemaakte PBC-rapport alle ellende voor verzoeker is begonnen en de rapportages uit 1995 van Dr. Eppink en uit 2003 van Prof. dr. J. de Jong onafhankelijk van elkaar geen spaan heel laten van de bevindingen van het PBC en de zogenaamde deskundigen van het PBC niet transcultureel zijn geschoold; als niet wordt afgezien van plaatsing in het PBC zal in kort geding nakoming van de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008 worden geëist;

- een afschrift van het antwoord van de Staatssecretaris van 19 augustus 2008 aan mr. J.C. de Goeij, inhoudende dat de rapportageopdracht aan het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP) tot doel heeft onafhankelijke rapportage in het kader van de verlenging van de tbs te verwerven, dat het PBC daarvan deel uitmaakt, dat voor multidisciplinaire rapportage en advies van het PBC als regel meerdere indicaties bestaan, waaronder het zwaarwegende karakter van het advies en de te verwachten moeilijkheidsgraad van het onderzoek, dat de voorwaarde voor de onafhankelijke rapportage is dat de rapporteurs niet met de verpleging van de tbs-gestelde is belast en dat deze niet werkzaam mogen zijn in de kliniek waar de tbs-gestelde verblijft, dat het PBC eerder opvattingen heeft bijgesteld, alsmede dat het PBC een professioneel gedragsdeskundig instituut is en heeft laten weten toegerust te zijn om het specifieke culturele aspect in het onderhavig onderzoek voldoende mee te nemen; gelet op de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008 zal het NIFP middels een separate opdracht worden verzocht een geschikte transcultureel psycholoog te zoeken, die verzoeker kan onderzoeken;
- afschrift van de reactie van mr. J.C. de Goeij op de brief van de Staatssecretaris van 19 augustus 2008 waarin wordt aangegeven

dat het PBC absoluut geen optie is, dat er in overleg met hem personen moeten worden benoemd om verdere ergernissen te voorkomen, alsmede dat het eerder aangekondigde kort geding zal worden aangespannen.

Bij vonnis in kort geding van 17 oktober 2008 heeft de voorzieningenrechter bij de rechtbank te 's-Gravenhage verzoekers eis tot een verbod tot overbrenging naar het PBC afgewezen. Daartoe is overwogen dat de tussenbeslissing van 9 juli 2008 niet afdoet aan de rechtmatigheid van de beslissing om verzoeker naar het PBC over te brengen in het kader van de verlengingsprocedure, daar de beroepscommissie die overweging heeft gemaakt in het kader van de longstayprocedure en die overweging los staat van de bevoegdheid van de Staatssecretaris om een weigerachtige tbs-gestelde ter observatie te doen overplaatsen. Voorts heeft de voorzieningenrechter overwogen dat vooralsnog genoegzaam is gebleken dat de Staatssecretaris uitvoering heeft gegeven aan de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008, althans daartoe de nodige inspanningen heeft verricht, binnen het kader van de problemen en afwegingen waarvoor de Staatssecretaris zich geplaatst ziet en de marges die er zijn. Daarbij is gewezen op de omstandigheden dat de Staatssecretaris zowel in de longstayprocedure als in de verlengingsprocedure is aangewezen op advisering door dezelfde groep deskundigen, dat de Staatssecretaris geen geschikte deskundige heeft kunnen vinden die over verzoeker wil rapporteren, dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat door hem voorgedragen deskundigen voldoen aan de strenge criteria waaraan deskundigen dienen te voldoen, dat verzoeker vervolgens in het kader van de verlengingsprocedure op de wachtlijst van het PBC is geplaatst en het PBC is gevraagd vragen in het kader van de longstayprocedure mee te nemen, alsmede dat het PBC daartoe in staat is nu zij beschikt over een transculturele werkgroep, dat verzoeker veronderstelt en onvoldoende heeft geconcretiseerd dat het PBC daartoe niet in staat zou zijn, alsmede dat de Staatssecretaris onder uitdrukkelijke verwijzing naar de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008 heeft aangekondigd het NIFP alsnog separaat de opdracht te zullen geven een geschikte transcultureel psycholoog te zoeken.

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde

kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing tot plaatsing ter observatie in het PBC in het kader van de longstayprocedure zodanig in strijd is met het recht in het licht van de tussenbeslissing van de beroepscommissie van 9 juli 2008 dat verzoeker een spoedeisend belang heeft bij schorsing van de bestreden beslissing. Naar het oordeel van de voorzitter is dat, gelet op de thans voorhanden zijnde gegevens, niet het geval. Daarbij neemt zij in aanmerking dat zij naar haar voorlopig oordeel niet bevoegd is de tenuitvoerlegging van de beslissing tot observatieplaatsing in het kader van de verlengingsprocedure te schorsen en dat de Staatssecretaris, gelet op de stukken, waaronder ook het vonnis van voorzieningenrechter van 17 oktober 2008, wel uitvoering tracht te geven aan die tussenbeslissing, waarbij zij zich vergeefs heeft ingespannen om een geschikte transcultureel psycholoog te zoeken voor ambulante onderzoek van verzoeker. Het is aan de beroepscommissie om in de bodemprocedure te beoordelen in hoeverre de Staatssecretaris daarmee voldoende uitvoering aan de genoemde tussenbeslissing heeft gegeven.

Zaaknummer:

08/2135/TP

Datum uitspraak:

21 november 2008

Beroepscommissie:

Bakker, drs. F.A.M..
Donker, mr. S.L.
Mensing, drs. G.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing
passantentermijn

Artikelen:

Bvt art. 12

Samenvatting:

Duur feitelijke passantentermijn t.g.v. capaciteitsgebrek vanaf vier maanden onrechtmatig, gezien uitspraken van Hof en Hoge Raad. Tegemoetkoming € 225, = p/m vanaf dag dat passantentermijn 4 maanden duurt en € 350, = p/m vanaf 7e

maand van die termijn, telkens na verstrijken van periode van 3 maanden te verhogen met € 125,= p/m.

Rechtsoverwegingen:

Het beroep richt zich tegen de fictieve beslissing tot verlenging van de passantentermijn, waardoor het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. op dat moment feitelijk voortduurt. Klager heeft, los van de door de Staatssecretaris aangeboden tegemoetkoming, belang bij de vaststelling of dit voortduren van de passantentermijn onrechtmatig is en kan derhalve in het beroep worden ontvangen.

Volgens vaste jurisprudentie van de beroepscommissie is de feitelijke voortzetting van het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. tengevolge van het capaciteitsgebrek, ongeacht of hieraan een al dan niet fictieve beslissing tot verlenging van de passantentermijn ten grondslag ligt, in het licht van de op 10 november 2004 onherroepelijk geworden uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 11 mei 2004 in de zaak Brand (no. 49902/99) in strijd met het recht vanaf het moment dat dit verblijf zes maanden heeft geduurd.

De Hoge Raad Bij heeft bij arrest van 21 december 2007 (C06/194/HR, LJN BB5074) het principale cassatieberoep van de Staat, gericht tegen het arrest van het Hof te Den Haag van 27 april 2006, verworpen. Bij laatstvermeld arrest heeft het Hof geoordeeld dat het in beginsel onrechtmatig is een tbs-gestelde langer dan vier maanden op behandeling in een tbs-kliniek te laten wachten.

In het licht hiervan is de beroepscommissie van oordeel dat de feitelijke voortzetting van het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. tengevolge van het capaciteitsgebrek, ongeacht of hieraan een al dan niet fictieve beslissing tot verlenging van de passantentermijn ten grondslag ligt, in strijd is met het recht vanaf het moment dat dit verblijf vier maanden heeft geduurd.

De totale duur van het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. bedroeg ten tijde van de fictieve beslissing meer dan vier maanden.

Derhalve is het beroep gegrond en dient de bestreden beslissing tot voortzetting van het passantenverblijf te worden vernietigd.

Nu het voortduren van klagers passantentermijn in strijd is met het recht,

diende klager zo spoedig mogelijk in een tbs-inrichting te worden geplaatst. Het vorenstaande leidt ertoe dat de beroepscommissie niet meer met behulp van een medische verklaring de detentiegeschiktheid van tbs-passanten zal beoordelen. Mede in verband hiermee acht zij het van groot belang dat de Staatssecretaris de penitentiaire inrichtingen erop wijst de situatie van een tbs-passant in relatie tot zijn detentie(on)geschiktheid nauwlettend te volgen.

De beroepscommissie is, gehoord de Staatssecretaris en gelet op haar jurisprudentie d.d. 4 mei 2005 (nummer 04/1869/TPT), van oordeel dat in gevallen als hiervoor bedoeld een financiële tegemoetkoming dient te worden toegekend, waarvan de hoogte dient te worden vastgesteld op een bedrag van € 225,= per maand vanaf de dag dat het verblijf van klager als tbs-passant in een p.i. vier maanden heeft geduurd en € 350,= per maand vanaf de zevende maand van de passantentermijn, tot de dag waarop plaatsing in een tbs-inrichting daadwerkelijk is verwezenlijkt, met dien verstande dat dit bedrag telkens na het verstrijken van een periode van drie maanden van voortgezet verblijf in een p.i., in dit geval tot 29 oktober 2008, wordt verhoogd met een bedrag van € 125,= per maand.

Zaaknummer:
08/1585/JA

Datum uitspraak:
21 oktober 2008

Beroepscommissie:
Flinterman, mr. D.A.
Dekken, drs. B. van
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:
Huisregels

Artikelen:
Bjj art. 74

Samenvatting:
Verbod op dragen hoofddoek in de huisregels opgenomen. Klaagster zou in eerdere inrichtingen wel zijn toegestaan een hoofddoek te dragen. Daarbij heeft zij deze dusdanig strak

om het hoofd gebonden, dat het niet mogelijk is hier niet zichtbaar spullen onder te verbergen. Inmiddels beleidswijziging: jeugdigen is het toegestaan hoofddoeken te dragen in justitiële jeugdinrichting. Beklag gegrond, geen tegemoetkoming

Rechtsoverwegingen:

Artikel 9 van het EVRM bepaalt: -1. Een ieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst; dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als privé zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uitdrukking te brengen in eredienssten, in onderricht, in praktische toepassing ervan en in het onderhouden van geboden en voorschriften.

- 2. De vrijheid om zijn godsdienst te belijden of overtuiging tot uiting te brengen kan aan geen andere beperkingen worden onderworpen dan die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Op grond van het bepaalde in het tweede lid van hiervoor vermeld artikel 9 van het EVRM is het mogelijk om het recht op vrijheid van godsdienst (onder voorwaarden) bij wet te beperken. Naar het oordeel van de beroepscommissie is hier geen sprake van een dergelijke beperking. De directeur stelt zich op het standpunt dat in de huisregels het verbod op hoofddeksels, waaronder ook het dragen van een hoofddoek wordt verstaan, is opgenomen. Verder zou in het onderhavige geval de orde en de veiligheid in het geding kunnen zijn, als gezichten niet goed herkenbaar zijn en scherpe voorwerpen onder de hoofddoek gedragen zouden worden. Klaagster heeft daar -onweersproken- tegen in gebracht dat het haar in eerdere inrichtingen wel was toegestaan een hoofddoek te dragen. Voorts heeft zij deze hoofddoek dusdanig strak om het hoofd gebonden, dat het niet mogelijk is hier niet zichtbaar spullen onder te verbergen. Derhalve dient het beklag gegrond te worden verklaard. Een en ander geldt temeer nu er inmiddels een beleidswijziging is geweest, die inhoudt dat het aan jeugdigen is toegestaan in justitiële jeugdinrichtingen hoofddoeken te dragen. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig om een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

08/1486/JA

Datum uitspraak:

1 oktober 2008

Beroepscommissie:

Flinterman, mr. D.A.
Dekken, drs. B. van
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel;
Tegemoetkoming financieel; Verlof planmatig

Artikelen:

Bjj art. 74

Samenvatting:

Gezien feiten sprake van tijdig ingediende klacht. Directeur had zich meer actief moeten opstellen inzake klagers verzoek om een tegemoetkoming. Tegemoetkoming van € 75,= p/m van geen verlofverlening als gevolg van eerder door beroepscommissie onjuist bevonden verlofintrekking. Aannemelijk dat klager kansen is misgelopen. Beklag ontvankelijk en gegrond, tegemoetkoming € 450,=.

Rechtsoverwegingen:

Door klager is in beroep gemotiveerd aangevoerd dat hij zijn beklag op een beklagformulier heeft vermeld, maar in de vorm van een verzoek heeft geformuleerd op aanraden van zijn mentor. Voorts is door klager gesteld dat hij de directeur al eerder mondeling had verzocht om hem een tegemoetkoming toe te kennen terzake van gemiste verlofuren in de periode van 17 juli 2007 tot 19 januari 2008, maar dat de directeur hierop niet heeft gereageerd. Nu dit door de directeur niet expliciet is betwist, gaat de beroepscommissie ervan uit dat klagers schrijven als beklag dient te worden aangemerkt en dat niet kan worden gesteld dat hij dit beklag niet tijdig heeft ingediend.

De beroepscommissie vernietigt derhalve de uitspraak van de beklagrechtter en verklaart klager alsnog ontvankelijk in het beklag. Onder verwijzing naar de uitspraak van de beroepscommissie van 7 januari 2008, kenmerk 07/2868/JA, en gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting acht de beroepscommissie het beklag van klager gegrond. Hiertoe wordt overwogen dat vast staat dat klager in de periode 17 juli 2007 tot en met 19 januari 2008 geen verloven heeft gehad. Daarbij heeft de directeur aangegeven bij een gegrondverklaring van het beroep met klager om de tafel te willen zitten en hem excuses aan te bieden. Vervolgens is aangegeven dat de afdeling juridische zaken omtrent het verzoek van klager om een

tegemoetkoming om advies is gevraagd, doch dat een advies in deze niet nodig werd geacht aangezien klager een beklagprocedure had opgestart en de uitslag hiervan zou worden afgewacht. Niet valt in te zien -zeker in de onderhavige situatie, waarin de intrekking van verlof voor klager in elk geval een enorme vertraging heeft veroorzaakt in het resocialisatieproces- waarom de directeur niet een meer actieve rol op zich heeft genomen, in plaats van een zo afwachtende houding aan te nemen. Het beklag zal gegrond worden verklaard en klager zal de na te noemen tegemoetkoming worden toegekend.